

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за една година е 30 сребърни гроша, а за тѣтъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ше ся прѣма за 20 ар. рубли-та за 16 гр. и франкъ-тъ за 4 1/2 гр. Спомоществованіа-та трѣба всякога да еж придламены и да еж испращанъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австрійскы почтовскы тилбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія еж вѣстиванъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 22 НОЕВМВРІЙ 1879.

Брой 47.

“НЕ СЯ СРАМУВАМЪ ОТЪ БЛАГОВѢСТВОВАНИЕ-ТО ХРИСТОВО.” (1)
4.

Повече отъ 1800 години еж изминъли отъ какъ Павелъ каза на Римлянитъ че той не ся срамува отъ благовѣствованіе-то Христово. Прѣзъ този дългъ періодъ колко много събитія еж ся случавали! Постоянни-тъ стремленія на чловѣческыя умъ, трудни-тъ старанія на чловѣческѣ-тъ гордостъ и неокончателни-тъ борбы на противоположны интересы, все еж слѣдвали отъ вѣкъ на вѣкъ. Прѣзъ вѣщкы тѣзи вѣкове колко много земны царства еж ся въздигнали и пакъ еж ся съборили! Колко много философскы сметемы еж ся измыслили, за малко врѣме еж ся уважавали, и пакъ еж ся отхвърляли! Какви яростни боеве и крѣвни прѣврати прѣзъ туй врѣме еж ся извършили въ политическыя свѣтъ; каквы обширны изслѣдованія и строгы критики въ философскыя свѣтъ! Колко нѣща, които чловѣци-тъ еж считали вѣчны, еж прѣминъли като утреннѣ-тъ росъ! Колко много чловѣчески теоріи, които бѣхъ разяснили всячко, еж излѣзли мечтателны!

Въ врѣме-то на Павла какво ся виждаше по-твърдо и по-величественно отъ Римскѣ-тъ Имперіи? Но въ сегашно врѣме какво останува отъ древнѣ-тъ и силъ? Нищо. Въ врѣме-то на Павла какво ся виждаше по-красноречиво и по-философско отъ ученія-та на Гърцкы-тъ школы; но сега кждѣ е тѣх-на-та слава? Изгуби ся. Въ врѣме-то на Павла нищо не ся виждаше по-глубаво отъ ученіе-то Христово, и нищо по-слабо отъ царство-то Христово; но сега видимъ какво е станъло съ това ученіе и съ това царство прѣзъ вѣщкы-тъ тѣзи политическы и умственны прѣврати. Вѣщкы-тъ негови стари неприятели еж погынъли; погынъ ли и то заедно съ тѣхъ? Глупость-та на опъзи, които му ся противяли, станъла вече явна; опроверга ли ся и то като еуетно прѣданіе?

Трѣба да пріемемъ че Евангеліе-то Христово не е было независимо отъ силны-тъ умственны движенія и политическы прѣврати въ свѣта. То не е избѣгъвало отъ критики, защото не ся е босло отъ изслѣдованія. То вынъжгы ся е прѣдставлявало прѣдъ учены-тъ и философы-тъ съ доказателства-та на божественно-то си начало, и гы е канило да гы испытать безпристрастно. Но нѣкога то ся е пріемало отъ тѣхъ съ благодареніе, но по нѣкога, трѣба да признаемъ, ся е отхвърляло съ прѣзрѣніе.

Евангеліе-то не е избѣгъвало отъ гоненія, защото то ся е опирало срѣщу зло-то и юнашкы ся е борило съ вся-

каквъ развратителнъ силъ. Лекѣумни-тъ му ся присмивали, сатиристи-тъ го подигравали и лицемѣрци-тъ еж гледали да го употрѣбаватъ за частнъ полъж. Между неговы-тъ противници често еж были богаты, учены и благородны, които вѣщаквы средства еж употрѣбавали за да спрѣтъ напрѣдъкъ-тъ му. А пакъ между неговы-тъ бранители еж были невѣжи, суевѣрци и фанатици, тѣй щото невѣжество-то, суевѣрце-то и фанатизмъ-тъ на неговы-тъ защитници еж прѣпятетвували на напрѣдъкъ-тъ му толкова колкото знаніе-то и искусство-то на неговы-тъ гонители.

При това, обаче, какво е было слѣдствие-то на тѣзи гоненія срѣщу Християнскѣ-тъ вѣрж? Опроверга ли ся отъ образованы-тъ като еуетно заблужденіе, или отъ учены-тъ като старо суевѣрце? Не; напротивъ, днесъ ся намира едно значително множество чловѣци изъ образованія свѣтъ, които като Павла провъзгласяватъ че не ся срамуватъ отъ благовѣствованіе-то Христово; и това множество сега не състои само отъ прѣсты селачаны и невѣжи работници, но тоже и отъ поеты и философы, отъ професоры и генералы, отъ научны и политическы мѣжкы, вѣщкы които явно провъзгласяватъ че не ся срамуватъ отъ благовѣствованіе-то Христово.

Но нѣкой може да попыта, каквы причины има днесъ да ся срамува чловѣкъ отъ Евангеліе-то? На това отговарямы че както въ врѣме-то на Павла така и днесъ има, споредъ както сжди свѣтъ-тъ, причины за да ся срамува чловѣкъ отъ него.

Евангеліе-то Христово е едно *ветхо слово, едно старо ученіе*; а въ сегашно врѣме ново-то ся почита и ветхо-то ся прѣзира. Ный виждамы съ каквъ чуднъ бързотж свѣтъ-тъ прінама всякое ново ученіе, което бы направило старо-то Евангеліе подозрително. Дали такова ново ученіе е споредъ здравыя разумъ или не, дали то ся подкрѣпява съ достаточны доказателства или не, за това свѣтъ-тъ малко ся грыжи; свѣтъ-тъ гледа какъ в какъ по-скоро да пріеме *ново-то ученіе* и да отхвърли *ветхо-то*.

Ный пріемамы че Евангеліе-то е старо слово; да, то е толкова старо колкото и чловѣческы-тъ родъ. То ся провъзгласи още въ Едемскѣ-тъ градинѣ, цѣль-та му ся прѣдстави въ избавленіе-то на Израилтяны-тъ отъ Египетско-то робство, нравственно-то му оспсаніе ся провъзгласи на Синайскѣ-тъ горѣ, основны-тъ му петинны ся изразявахъ въ Иудейскы-тъ обряды, духъ-тъ му ся показваше въ Давидовы-тъ Псалмы, и побѣды-тъ му ся прѣдказахъ въ спасенія-та на пророцы-тъ. Впрочемъ, Евангеліе-то е толкова старо колкото чловѣческыя родъ. То не ся промѣнявало и поправило, но все еж оставало ежщо-

то отъ вѣкъ до вѣкъ. Днешне-то Евангеліе е ежщо-то онова което Богъ изяви на Авраама: “Въ твое-то сѣме ще ся благословятъ вѣщкы-тъ народи.” Днешне-то Евангеліе е ежщо-то онова, което Павелъ прѣди 18 вѣка проповѣдуваше на Римляны-тъ. И ный, чада на прочутыя 19-й вѣкъ, наслѣдници на научны-тъ съкровища набраны въ толкозъ вѣкове, трѣба ли ный да черпимъ мѣдрость отъ една книгъ толкозъ хыляды години старъ? Трѣбвали ный, които смы направили удивителенъ напрѣдъкъ съ научны-тъ си изслѣдованія и откритія, ный които съ телеграфы-тъ си минувамы даже и океаны-тъ и съ желѣзници-тъ си съединявамы и най-отдалечены-тъ народы, трѣба ли ный да ся подчинявамы на единъ законъ, дадемъ прѣди хыляды години, когато чловѣци-тъ нищо не еж знаели за тѣзи чудны откритія? Трѣба ли ный, които смы основали высокы Гимнази и Университеты, които смы станъли толкова умны щото знаемъ какъ безъ Бога ся е създалъ свѣтъ-тъ, какъ безъ Божіе Провидѣніе ся управлява, и какъ безъ Спаситель може да ся избави, трѣба ли ный да ся върнемъ назадъ и да наднемъ на крака-та на Моисеа Евреинъ-тъ и на Исуса Галилеинъ-тъ.

Ето, убо, какъ бы сжди свѣтъ-тъ за Христа, и за благовѣствованіе-то му. За това не е чудно ако и днесъ да ся намиратъ нѣкон, които ся срамуватъ отъ Евангеліе-то Христово.

ВѢРА ВЪ ИСУСА ХРИСТА.

Исусъ Христосъ, когато бѣше на земѣ-тъ, поучаваше че вѣщкы-тъ които вѣрватъ въ него ще ся спасятъ; а вѣщкы-тъ, които не вѣрватъ въ него, ще погынѣтъ. Ный знаемъ че неговы-тъ думы еж истинны и вѣщкы, щото каза той, ще ся испълни. Това като е тѣй, нѣма по-важенъ въпросъ за насъ да рѣшимъ отъ колкото този: *Що е да вѣрва чловѣкъ въ Исуса Христа?* Ако рѣшимъ право този въпросъ и положимъ рѣшеніе-то си въ дѣйствіе, то ще придобьемъ животь вѣченъ; но ако не го рѣшимъ право, то вѣщкы-тъ ни стремленія да придобьемъ вѣченъ животь ще бѣдѣтъ еуетны.

Явно е отъ ученія-та на Исуса Христа и Апостолы-тъ че има разны видове вѣрж, и че всякоя вѣра нѣма да спасе душѣ-тъ. Апостоль Іаковъ казва, че и дяволы-тъ вѣрватъ, но явно е че тѣх-на-та вѣра не гы спасява. Тѣ вѣрватъ че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій и че той дойде въ свѣтъ-тъ да спасе грѣшници; но тѣ никакъ не ся ползуватъ отъ вѣрж-тъ си. Наша-та вѣра, прочее, трѣба да е нѣщо повече отъ дяволскѣ-тъ. За да придобьемъ вѣченъ животь, ный трѣба да правимъ нѣщо повече отъ

колкото да вѣрвамы, както дяволы-тъ вѣрватъ, че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій.

Апостоль Іаковъ казва, тоже, че има една *мъртва вѣра*, която никакъ не ползува чловѣка. Нѣкой може да ся хвали че вѣрва въ Бога и Исуса Христа, но ако вѣра-та му нѣма постоянно влияніе на животь-тъ му, тогава тя е мъртва вѣра и нѣма спасителнъ силъ. Отъ това е явно че истинна-та вѣра въ Исуса Христа е жива вѣра, и че такава вѣра навѣрно ще ся покаже въ живота на чловѣка че е жива. Тя ще дѣйствува въ срдце-то му, тѣй щото да го въздрѣжа отъ нечестивы мысли, отъ гнѣвны думы и отъ несправедливы работы, и да го подбужда къмъ богоугодны дѣла.

Свято-то Писаніе дава много примѣры, които показватъ че истинна-та вѣра въ Христа е една голѣма сила въ срдце-то, като подкрѣпява чловѣцы-тъ за да оставятъ нечестивы-тъ си пѣтища и да слѣдватъ пакъ-тъ на правдѣ-тъ, да ся противятъ на искушенія-та и прѣлесты-тъ на свѣтъ-тъ и да излѣзѣтъ побѣдители въ вѣщкы-тъ си духовны борбы.

Ное имаше такавъ живъ вѣрж въ Бога, и чрѣзъ нежъ можа да ся покорява на Бога, ако вѣщкы-тъ други чловѣци и да не ся покорявахъ нему. Чрѣзъ нежъ той направи както му заповѣда Богъ, ако вѣщкы-тъ други и да му ся присмивахъ. Авраамъ имаше такавъ живъ вѣрж, защото той по заповѣдъ-тъ Божій остави отечество-то си безъ да знае кждѣ отива. Моисей имаше такавъ живъ вѣрж въ Бога и обѣщанія-та му, и за това прѣдпочете да страда съ народъ-тъ Божій, нежели да ся наслаждава въ кратковрѣменны-тъ удоволствія на грѣхъ-тъ.

Отъ тѣзи и много други примѣры, спомняжты въ 11-тъ главѣ на Евреемъ, ся разбира добръ, че истинна-та вѣра въ Бога е една голѣма сила въ срдце-то.

Какво трѣба, прочее, да правимъ за да вѣрвамы въ Исуса Христа съ такавъ живъ вѣрж? Трѣба да ся убѣдимъ че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій и Спаситель на вѣщкы-тъ които вѣрватъ въ него. Не бѣва, обаче, да ся задоволимъ само съ това умственно убѣженіе, но трѣба и съ все срдце да вѣрвамы въ него, т. е. да прѣдадемъ себе си нему и да уовавамы съвършенно на него за спасеніе-то си. И слѣдъ вѣщкы-тъ трѣба да ся подчинявамы на неговы-тъ волѣжы и да ся трудимъ постоянно да вършимъ вѣщкы-тъ щото той ни заповѣда.

По-добръ е вѣщкы-тъ свѣтъ да възстане срѣщу насъ, нежели Исусъ Христосъ да ся обиде отъ насъ.

Когато смѣлимъ какво приготвяла Богъ за чада-та си, азъ много пѣти ся чудѣж и мажъ като видѣж нѣкое отъ тѣхъ съ наскърбено срдце.

(1) Рим. 1; 16.

ОДИФОНЪ.

Одифонъ-тъ е едно орѣдіе, чрѣзъ което глухы-тъ могатъ да чуватъ. Той е измысленъ въ Америкѣ отъ нѣкой си глухъ, на име Родсъ, който ся воспользувалъ отъ нѣкои опыты, които Единъкъ направилъ съ телефона.

Направа-та на одифонъ-тъ е проста. Той е направенъ отъ латинскъ, която е была подложенъ на особены химически дѣйствія, и която събира най-нискы-тъ гласове и ги прѣдава на нервѣ-тъ за слухъ-тъ посредствомъ жбы-тъ. Той е направенъ въ видѣ на четвъртито вѣтрило, каквото госпожи-тъ употрѣбаватъ за да ся прохладяватъ. Той има околчесты крайща и е отъ черенъ шаръ. Той може да ся употрѣбыва на мѣсто вѣтрило, и когато нѣкой го държи въ ржжъ или го употрѣбыва, всякой, който не знае, бы казалъ че человекъ държи обыкновенно вѣтрило на устѣ-тъ си. На долниж-тъ странѣ на одифонъ-тъ има една връвь, която ся простира отъ горниъ край до дръжжъ-тъ. Посредствомъ тайж връвь одифонъ-тъ ся прикрывава повече или по-малко споредъ разстояние-то, прѣзъ което минува гласъ-тъ. Като ся потегли връвь-та тѣй щото да ся прѣкрыви малко одифонъ-тъ, туря ся горниъ му край на горни-тъ прѣднѣ жбы, и треперанія-та, която ся причиняватъ на повърхность-тъ му отъ гласъ-тъ на говорителя, ся съобщаватъ чрѣзъ жбы-тъ нервы на нервы-тъ за слухъ-тъ, и причиняватъ тамъ подобны впечатленія каквыто имъ причинява гласъ-тъ чрѣзъ дѣйствіе-то си врѣхъ тж-панче-то на ухо-то. Чрѣзъ това чудно изобрѣтеніе человекъ-тъ могатъ да чуватъ безъ помощь-тъ на уши-тъ си.

Прѣднѣ малко ся направихъ нѣкои много любопытны опыты съ одифонъ-тъ въ едно държавно завѣдніе за глухонѣмы въ Америкѣ. На нѣколко глухонѣмы момичета, на възраст отъ 12 до 18 години, даде ся по единъ одифонъ, и послѣ ся заеври съ единъ обыкновеннѣ домашенъ органъ. Първо-то момиче, което ся опыта съ одифона, бѣше на дванадесетъ-годишнѣ възраст. То не бѣше чувало свой-тъ си гласъ нито отличавало нѣкакъвъ звукъ за много години, и всѣкой го считаше за свѣсѣмъ глухо и нѣмо. Като послуша за единъ минутъ съ одифонъ-тъ, лице-то му свѣтнѣ съ единъ подсмивкѣ, която изяви радостъ-тъ му.

Послѣ други момичета ся опытахъ, и тѣ тоже можяхъ да чуятъ. Нѣкои отъ тѣхъ можяхъ да слѣдватъ разны-тъ гласове на лествицѣ-тъ и разны-тъ звукове на азбукѣ-тъ. Отъ всякы-тъ само една възрастна мома, на којко нервы-тъ за слуха, види ся, да ся развалены, не можа да чуе нищо. Една млада мома, която не бѣ продумвала ни думѣ още отъ малка, можа да продума. Съ помощь-тъ на одифонъ-тъ тя чуваше, когато приказвахъ други-тъ, но когато ѣхъ показихъ и тя да продума, отъ първо тя не смѣяше, но послѣ ся рѣши, и захванъ да приказва свѣсѣмъ низко, но пакъ тя чу гласъ-тъ си. Радостъ-та, којко чувствуваше тая мома за това изобрѣтеніе, може по-добрѣ да ся въобразитъ отъ колкото да ся опише.

Въ Шикаго, тоже, ся направихъ много опыты на глухонѣмы съ добры слѣдствія. Нѣкой си глухонѣмъ Проф. Еморн, толкова ся почуди, като чу за прѣвъ пжтъ гласъ-тъ си, щото излѣзе вѣтъ да плаче. Онѣзи, които не дочу-

ватъ, съ помощь-тъ на одифонъ-тъ, чуватъ толкова добрѣ колкото онѣзи, които иматъ свѣршенны органы-тъ си за слухъ. Почитаемый-тъ Г-нъ Мепилъ, редакторъ на *Шикаго Трибуна*, който е былъ глухъ за нѣколко години, казва че той е употрѣбывалъ венчы-тъ изобрѣтенія, за които е чувалъ, за да уллучи слухъ-тъ си, но никое отъ тѣхъ не было задоволително. Най-послѣ той опыталъ одифонъ-тъ за нѣколко седмицы и намѣрилъ че не само уллучава слухъ-тъ му, но ся възобновлява и чувство-то му за слуха. Туй орѣдіе не само му помагало, когато ся разговарялъ съ нѣкого, но му доставяло отдѣлно венчы-тъ гласове на концерта. Всякая нота отъ музикѣ-тъ и всякой звукъ отъ пѣвца му ся съобщавалъ толкова ясно и отдѣлно, колкото прѣднѣ да му ся развали слухъ-тъ.

ВЪПРОСЪ-ТЪ ЗА ДАНЬЦЫ-ТЪ.

4.

Въ послѣдній-тъ си членъ казахмы че извори-тъ на народно-то богатство ся първо, естественны-тъ произведенія на земѣ-тъ — на пейны-тъ полета и рудницы, и, второ, увеличена-та стойность на тѣзи произведенія, която ся прибавя чрѣзъ трудъ-тъ и искусство-то на художницы-тъ.

Първа-та грыжа, прочее, на мѣдры законодатели е да насърдчаватъ подданицы-тъ си за да увеличаватъ колкото е възможно повече количество-то на земны-тъ имъ произведенія; и втора-та имъ грыжа е да ги насърдчаватъ за да увеличаватъ стойность-тъ на тѣзи произведенія чрѣзъ искусство-то и капиталъ-тъ си. Истина е че земледѣліе-то е главный источникъ на народно-то богатство, но само чрѣзъ земледѣліе-то неможе да ся постигне най-високыя степенъ на вещественно благополучіе. Естественны-тъ произведенія на земѣ-тъ ся много драгоцѣны, но стойность-та имъ може да ся увѣличи много повече чрѣзъ трудъ-тъ на работницы-тъ и искусство-то на художницы-тъ.

Суровый памукъ струва доста, но той струва много повече като ся прѣобърне на платно, басмы и разны други видове издѣлія. Вълна-та е единъ источникъ за богатство, но шаякъ и сукно струватъ много повече отъ суровѣ вълнѣ. Кожы-тъ на добитчы-тъ струватъ доста, но стойность-та имъ ся увѣличава много повече като ся изработятъ на мешнаѣ, видело, и проч. Желѣзо-то принася малкѣ награды кога ся изкопае отъ планины-тъ, но искусство-то на художницы-тъ увѣличаватъ много пжти стойность-тъ му.

Страны-тъ, които Българи-тъ населяватъ, ся много производителны и се служатъ като не изчерпаемъ источникъ на народно богатство ако законодатели-тъ насърдчаватъ земледѣліе-то съ мѣдры законы. Тука, обаче, ся прѣдставя единъ второй въпросъ за разискваніе. Какво ще правимъ съ тѣзи естественны произведенія? Ще ли ги продаваме на Европейцы-тъ за да ги приготвятъ на разны издѣлія и послѣ да ги купуваме отъ тѣхъ? Ако слѣдвамы това начало, какво ще ся случн? Тогава трѣба да плащамы за прѣнасяніе на произведенія-та и въ Европѣ, трѣба да плащамы печалжъ-тъ којко Европейскы-тъ капиталисти и художници придобиватъ като ги приготвятъ на разны издѣлія, и послѣ да плащамы пакъ за прѣнасяніе-то пмъ назадъ въ Българіѣ. Освѣтъ това, ако слѣдвамы това начало, ный ще доста-

вными полезны занятія за Европейскы-тъ капиталисты и художницы, а наши-тъ си капиталисты и работницы ще лишавамы отъ такыва полезны занятія.

Нѣкой може да каже, че сега ный не можемъ да правимъ такыва изрядны издѣлія, каквыто ся правятъ въ Европѣ. Ако и да признаваме че туй възраженіе има до нѣкъдѣ силѣ, пакъ не можемъ да го пріедемъ напълно. Българи-тъ не ся въ состояніе изведнѣждъ да правятъ такывы издѣлія, каквыто правятъ Европейцы-тъ, но и послѣднѣ-тъ поирѣднѣ не ся могли да ги правятъ тѣй добрѣ както ги правятъ сега. Европейцы-тъ ся постигли сегашныя си степенъ на искусство постепенно; и кой може отказа че и Българи-тъ ся врѣме ще могатъ да постигнѣтъ сѣщій степенъ на искусство? Обстоятелства-та, въ които ся е нампралъ народъ-тъ за толкова столѣтія, много ся затруднявали напрѣдкѣ-тъ въ това отношеніе; но при всякы-тъ тѣзи затрудненія, той е доказалъ че може да напрѣдне при по-благопріятны обстоятелства.

Мѣдры законодатели, прочее, не гледатъ само на онова, щото подданицы-тъ имъ могатъ да извършватъ сега, но и на онова щото тѣ ще могатъ да извършватъ съ врѣме. Освѣтъ това съмнително е дали народъ-тъ ще ся воспользува, ако ся внасятъ много отъ тѣзи хубавы по сѣжны Европейскы произведенія. Американы-тъ никакъ не насърдчаватъ такыва внасянія въ земѣ-тъ си. Тѣ въобще ся на мнѣніе че внасяніе-то на такыва стоки не спомага за народно-то благосостояніе, и тѣ полагають много тежко мито на такыва нѣща. На нѣкои отъ тѣхъ, тѣ зыматъ отъ 60 до 75 % мито, и срѣдно-то число мито земено за всякъкъвъ видъ вносны издѣлія е 44 %.

Нѣкой може да върази, че понеже Европейцы-тъ могатъ да изработватъ естественны-тъ ни произведенія въ издѣлія много по-лесно отъ насъ, то ный трѣбва да ги купуваме отъ дѣто можемъ ги зе най-ефтно. Това е пстнна само за нѣкои Европейскы стоки, и то ако ся гледа само настоящее-то; но мѣдры-тъ законодатели гледатъ не само настоящее-то но и бѣдѣще-то. И защо да не очакваме че съ врѣме и нашѣ-тъ народъ ще може да си изработва естественны-тъ произведенія толкова ефтно колкото Европейцы-тъ. Народъ-тъ е естествоно трудолюбивъ и пестеливъ, и той има прѣдъ себе си богаты полета и добры положенія за фабрики приполь-тъ на Старѣ Планинѣ. Каквы причинны, прочее, може да има за да не прѣврѣща и той съ врѣме естественны-тъ си произвенія въ издѣлія толкова ефтно колкото Европейцы-тъ?

За това ный ся надѣваме, че наши-тъ законодатели, като расхвърлятъ данцы-тъ и опрѣдѣляватъ мито-то, ще иматъ прѣдъ видъ не само какъ могатъ да събержтъ най-гольмыя приходъ за правителство-то, но тоже, какъ ще могатъ да насърдчатъ най-добрѣ земледѣлцы-тъ, художницы-тъ и капиталисты-тъ въ странѣ-тъ. Надѣваме ся че тѣ нѣма да наложатъ по-тежкѣ данкъ на вълнѣ-тъ до като е на овца-та, отъ колкото мито-то за вносно сукно, и че тѣ нѣма да наложатъ по-тежкѣ данкъ на мѣсны-тъ мамулы, нежели мито-то на Европейскы-тъ копринены издѣлія. Напротивъ очакваме че тѣ ще наложатъ колкото е възможно по-лекѣ данкъ на домашны-тъ си произвенія, а по-тежкѣ данкъ на вносны-тъ издѣлія.

КОНСТИТУЦИЯ
НА
БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

(Продълженіе).

ГЛАВА VI.

За пълнолѣтието на Князъ, Регенството и за пастойничеството.

25. Царствующий Князъ и наследникъ на прѣстола се считатъ пълнолѣтны на 18-та си година.

26. Ако Князътъ вѣтъни на прѣстола прѣднѣ да е достигналъ тая възраст, то до пълнолѣтието му се отрѣжда Регенство и пастойничество.

27. Регенство-то състои отъ троица регенти, които ся избиратъ отъ Велико Народно Събрание.

28. Царствующий Князъ може още проживѣ да назначи тримата регента, ако наследникътъ на прѣстола е непълнолѣтенъ, нъ за това се иска съгласіе-то и утвържденіе на Велико Народно Събрание.

29. Членове-тъ на Регенството могатъ да бѣдѣтъ министри, прѣдседатель и членове-тъ на Верховното сѣдилище, или пакъ лица, които ся заемали безукорвотна дльжность.

30. Членове-тъ на Регенството, при вѣтъпванъето си въ тая дльжность, даватъ въ Велико Народно Събрание клетва, че ще бѣдѣтъ вѣрни на Князя и на Конституцията. Слѣдъ това чрѣзъ прокламация къмъ народа, тѣ обявляють, че наченватъ да управляватъ Княжеството въ прѣдѣлитѣ на Княжеската власть и отъ името на Князя.

31. Князътъ откакъ достигне свѣршеннолѣтне и даде клетва, вѣтъни въ управленіето на Княжеството, и за това извѣстява на народа чрѣзъ прокламация.

32. Въспитаніето на несвѣршеннолѣтний Князъ и управленіето на името му се поржчва на овдовѣлата Княгиня и на настоянници, назначени отъ Сѣвѣта на Министритѣ по съгласіе съ Княгинята.

33. Членове-тъ на Регенството не могатъ да бѣдѣтъ и настоянници на несвѣршеннолѣтний Князъ.

ГЛАВА VII.

За вѣтъпванъето на прѣстола и за клетвата.

34. Слѣдъ смъртъта на Князя, наследникътъ му вѣтъпва на прѣстола и независимо се распорѣжда за да се свика Велико Народно Събрание, прѣдъ което той дава слѣдующата клетва:

“Къльнѣ се во име Всемогущаго Бога, че свято не нарушимо щжъ пазѣмъ Конституцията и законитѣ на Княжеството, и че въ венкитѣ си распорѣждамъ ся имамъ прѣдъ очи само ползата и доброто на Княжеството. Богъ да ми е на помощъ.”

ГЛАВА VIII.

За обдържанъето на Князъ и на княжеский дома.

35. Народното Събрание опрѣдѣлява за обдържанъето на Князя и на неговий домъ шестъстотини хиляди франки на година.

Това количество не може да бѣде нито угольмено безъ съгласіе на Народното Събрание, нито намалено безъ съзволението на Князя.

36. Народното Събрание опрѣдѣлява обдържанъето на Наслѣдника на прѣстола, отъ какъ той достигне свѣршеннолѣтне си.

ГЛАВА ІХ.

За врата.

37. Господствующа въ Българско-то Княжество вѣра е Православната Християнска отъ Источно Исповѣданіе.

38. Българскій Князь и потомството му не могатъ да исповѣдаютъ никаква друга вѣра освѣнъ Православната. Само първий избранъ Българскій Князь ако принадлежи на друга вѣра може да си остане въ нея.

39. Българското Княжество отъ църковна страна като съставлява една неотдѣлима часть отъ българската църковна область, подчинява се на свѣтій Синодъ — Върховната духовна власть на Българската църква, гдѣто и да се намира тая власть. Чрезъ послѣдната Княжеството съхранява единеніето си съ Вселенската Вѣсточна Църква въ вѣнчико, що се отнася до догматъ на вѣрата.

40. Християнитѣ отъ неправославно исповѣданіе и друговѣрцитѣ, било природни подданици на Българското Княжество, било приети въ подданство, а така сжщо и чужденци, които постоянно или само врѣменно живѣятъ въ България, ползуватъ се съ свобода на вѣроисповѣданіето си, стига изпълненіето на тѣхнитѣ обреди да не нарушава ежществующитѣ закони.

41. Поради религиозни убѣждения никой не може да отбѣгнува отъ непълненіето на дѣйствующитѣ и задължителни за всѣкого закони.

42. Църковнитѣ работи на Християне отъ неправославно исповѣданіе и на друговѣрци управляватъ се отъ тѣхнитѣ духовни власти, но подъ върховний надзоръ на надлежний министръ, споредъ законитѣ, които ще се издадѣтъ за тоя прѣдметъ. (Слѣдва.)

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПАРТИИ.

1.

Въ деспотически държавы, дѣто политически-тѣ въпроси не се подлагатъ на народно разискваніе и дѣто такыя въпроси не се рѣшаватъ отъ народны прѣдставители, тамъ нѣма случай за политически партии. Тамъ воля-та на Владѣтеля е държавный законъ, и рѣшенія-та на министры-тѣ му сж неоспоримы. Не е тѣй, обаче, въ свободны държавы, въ управленіе-то на които народъ-тѣ зима участие. Въ тѣхъ държавинъ въпроси се подлагатъ за рѣшеніе или право на народа, или на прѣдставители-тѣ му въ народны Сѣбранія, и слѣдователно тѣзи въпроси трѣба да се разискватъ отъ народа. Чрѣзъ такыя разискванія естествено се пораждатъ и развиватъ различни мнѣнія за много народны въпросы. Онѣзи, които иматъ еднаквы мнѣнія, се съединяватъ и съставяватъ единъ партіи; а онѣзи, които поддържатъ противоположны мнѣнія, съставятъ единъ противни партіи. Такыя политически партии сж неизбежно слѣдствіе на свободны учрежденія. Человѣци-тѣ сж тѣй съставени и тѣй възпитани щото тѣ не могатъ да мислятъ всякы еднакво върху въпросы-тѣ които имъ се подлагатъ. Нѣкои сж естествено свободолюбивы, а други сж естествено консервативны; нѣкои сж тѣй възпитани щото прѣдпочитатъ да поддържатъ и защищаватъ колкото е възможно повече старо-то, а възпитаніе-то на други кара ги да присвояватъ ново-то.

Политически партии се появиватъ вече въ Княжество-то. Тѣ се породихъ още прѣди да се изработи Конституція-та.

Значителны разлики се появиватъ между водители-тѣ на Сѣбраніе-то щомъ имъ се прѣдставихъ жизнени въпроси за разискваніе. Нѣкои отъ тѣзи водители се посвятихъ усърдно да защищаватъ онова което, споредъ тѣхъ, бѣше най-добро въ мнѣжло-то; а други се посвятихъ съ подобно усърдіе да въведѣтъ въ Народнѣ-тѣ Конституціи онѣзи новы политически начала, които тѣ считахъ необходими за народныя напредѣкъ.

Въ тѣзи разискванія, личны съперничества може да сж повліяли до нѣкъ-дѣ за съставяніе-то на партии; но, ный бихмы побъркали, ако да гледамы на тѣзи политически партии, като слѣдствіе само на личны распри. Ако вѣнчкы-тѣ дневни водители и на двѣ-тѣ партии бихъ оставили княжество-то, пакъ политически-тѣ партии щѣхъ да ежществуватъ, защото тѣзи партии прѣдставляватъ различни-тѣ наклонности, мнѣнія и убѣжденія, които дѣйствително ежществуватъ между по-просвѣтены-тѣ отъ народа. Истинна е че болшинство-то на народонаселеніе-то въ Българіи още не е е занимало много съ политически въпросы, и може да не е въ състояніе днесъ да узнае въ що състои ежщинека-та разлика между свободолюбивы-тѣ и консервативны-тѣ; но съ постепенны разискванія на народны въпросы, то ще се освѣтлява върху тѣхъ и навѣрно ще си клонитъ или къмъ единъ-тѣ или къмъ другъ-тѣ партии.

Трѣбва, прочее, да се приеме като неизбежно слѣдствіе на свободны учрежденія, че всякога ще има политически партии тамъ, дѣто народъ-тѣ, или самси или чрѣзъ прѣдставители, разисква общы-тѣ въпросы. Това е било тѣй вредъ, това ще бѣде тѣй и въ Българіи; и единичкы-тѣ въпросы е, какъ може народъ-тѣ да се ползува най-много и да се повреди най-малко отъ ежществуваніе-то на тѣзи партии. Отъ тѣхъ може да произлѣзе и добро и зло; и стремленіе-то на истинны-тѣ патриоты трѣбва да бѣде колкото е възможно повече да се отбѣгва зло-то и да се придобіе добро-то.

Дописки на "Зорницѣ."

Пловдивъ, 20/8 Ноем. 1879.

До колкото познавамъ духъ-тѣ на населеніе-то въ Ист. Рум. смѣхъ да кажѣ че почти всякой съ голѣмо търпѣніе чакъ да чуе рѣшенія-та отъ катадневный редъ на Обл. Сѣбраніе. То се счита, така да речемъ, надѣжда-та на народъ-тѣ за подобреніе-то на странѣ-тѣ ни. И дѣйствително друго неможе да се очаква, освѣнъ че то ще да выикне въ всякы-тѣ интересы на Область-тѣ; че ще подобри нравственно-то и вѣщественно-то развитіе на странѣ-тѣ; че ще задоволи не благодарны-тѣ и че ще се потруди безъ различіе да облекчи колкото е възможно състояніе-то на страждующы-тѣ. Това нѣщо като е прѣдвидено отъ населеніе-то на разны-тѣ колегіи, то е повѣрило интересы-тѣ си на благоразуміе-то на свои-тѣ прѣдставители за които азъ вы увѣрявамъ че неможяше да бѣде по-добъръ изборъ.

До сега имаше шесть засѣданія, но азъ безъ да описвамъ отдѣлно дѣла-та на всяко засѣданіе, ще кажѣ само що се е извършило. Правилникъ-тѣ на Сѣбраніе-то се изработи отъ единъ девяточленнѣ комисіи и се прие съ малко поправки. Слѣдъ това се пристѣпи до изборъ-тѣ на окончателно-то Бюро, и ре-

зултатъ-тѣ е както слѣдва, — Г-нъ Ив. Ев. Гешовъ за прѣдсѣдатель, Д-ръ Стамболекы и Д-ръ Странекы за подпрѣдсѣдатели, Г-да Ив. Ст. Гешовъ и Салабашовъ за секретари и Д-ръ Планискы и Шенхъ-Ефенди за квесторы. Още, членове-тѣ на цѣло-то сѣбраніе се раздѣлихъ съ тайно гласоподаваніе на четиры секціи 1-ва, 2-ра, 3-та и 4-та на които ще се оставятъ за размышленіе разны законопроекты. А споредъ правилника всяка секціа ще избере по двама отъ помежду си, които ще съставляватъ секціоннѣ комисіи за да прѣдлага мнѣніе-то на секціи-тѣ. Слѣдъ това се гласоподава и състави бюджетарна-та комисіа отъ 12 избрани членове; послѣ ся чете, и съ мако поправки прие проектъ-тѣ за отговоръ на Князь-тѣ, но съврѣменно ся избра и една 12-то членна комисіа, която да е готова заедно съ Бюро-то да поднесе адресъ-тѣ на Князь-тѣ идущый день слѣдъ заврѣщаніе-то на Н. Сіятелство. А вчера (7/19 Ноем.) на дневный редъ бѣше да се прочете проектъ-тѣ на Бюджетъ-тѣ и пр.; но понеже бѣше ся зададо въпросъ за книжны-тѣ монеты (тимбри), то се разисква защо тѣ сж цусижты въ кръгообрѣщеніе непровѣрены, и още че была проста направа-та имъ и че народъ-тѣ, като попаренъ отъ кайме-то, съ негодуваніе щѣлъ ра гледа на тѣхъ. На това Директоръ-тѣ на финанци-тѣ отговори, но въпросъ-тѣ, безъ да земе окончателно рѣшеніе, отложи ся за въ идуще-то засѣданіе 13/25). Слѣдъ това проектъ-тѣ на Бюджета на Область-тѣ ся прѣфрати на Бюджетарнѣ-тѣ комисіи.

До тука ся е достигнѣло, но забѣлѣжихъ че нѣкои отъ прѣдставители-тѣ не бѣхъ благодарни да видятъ въ проектъ-тѣ на Бюджетъ-тѣ едно число отъ 23,000,000 гр. недонмокъ (дефицитъ). Колкото и да има гладкы изясненія за дефицитъ-тѣ, това число несъмнѣнно отваря ранѣ на Область-тѣ, и нѣкои говоряхъ че смы ся уклонили отъ словицѣ-тѣ, "простирай ся споредъ чергѣ-тѣ си," което бы было много по-практично. Благодаренъ съмъ ви за членъ-тѣ въ 44 бр. на Зор. подъ заглавіе "Въпросъ-тѣ за даньцы-тѣ." Дано почитасема-та публика обрѣнеше по-серіозно вниманіе врѣхъ тоя членъ и дано да слѣдвахте още този прѣдмѣтъ. Н. Б.

Единъ чуждостраненъ дописникъ отъ Пловдивъ ни пише слѣдующе-то:

Пловдивъ, 16 Ноем. 1879.

За послѣдны-тѣ нѣколко седмицы, населеніе-то ся занимаваше особно съ два прѣдмѣта, съ засѣданія-та на Областно-то Сѣбраніе п съ заврѣщаніе-то на Турцы-тѣ. Рано е още да ся кажѣ нѣщо за слѣдствія-та на първо-то; но колкото за второ-то, понеже ми ся случи прѣзъ послѣдны-тѣ два мѣсеца да ижтувамъ по разны части въ Источнѣ Румелии, то можѣ да ви дамъ нѣкои свѣдѣнія за него.

Като гледа по желѣзници-тѣ, станци-тѣ и пѣтица-та множество-то окаяны Турскы пѣтници, които ся заврѣщатъ у дома си, человекъ забѣлѣжава покорный духъ на повечето отъ тѣхъ. Двѣ годишны скытанія и страданія доста сж умекчили духове-тѣ имъ. Обхожденіе-то имъ ми ся видѣ мирно и достойно за похвалѣ.

А отъ другѣ странѣ начипъ-тѣ, съ който Българи-тѣ ги приемѣтъ, доста мя очуди и задоволи. Като бѣхъ очевидецъ на ужасны-тѣ приключенія съ които Турци-тѣ и Християни-тѣ ся раз-

дѣлихъ едни отъ други въ Старѣ Загорѣ, чудно е какъ Християни-тѣ сж погребали отмищеніе-то си подъ развалины-тѣ на града си, и живѣятъ пакъ съгласно съ прѣждны-тѣ си неприятели. Колкото и да е чудно това, обаче, азъ съмъ видѣлъ съ очи-тѣ си и чулъ отъ вѣрны лица че Българи-тѣ, даже въ този градъ, сж ся отнасяли много добръ къмъ Турцы-тѣ. Много отъ лошы-тѣ слѣдствія, които ся очаквахъ отъ заврѣщаніе-то на Турцы-тѣ не сж ся ужществили. Българскы-тѣ чиновници прииматъ бѣжанцы-тѣ добръ и правятъ каквото можѣтъ за тѣхно спокойствіе. Туй благо-расположеніе ся показва не само отъ чиновници-тѣ, но и отъ цѣлыя народъ, и о-провергава много зломысленны слухове, распрѣнжти отъ неприятели-тѣ на Българы-тѣ. Истинна е че прѣди шесть мѣсеца, народъ-тѣ имаше други намѣренія: тогава той не мисляше за миръ. Мѣчно-тія-та бѣше, не че той не желаяше да ся уравнятъ распри-тѣ между два-та елемента и да живѣе мирно съ първы-тѣ си съсѣды, но той вѣрваше че съ заврѣщаніе-то на Турцы-тѣ щѣхъ да ся новрѣжѣтъ първы-тѣ усилны врѣмена, които той бѣше ся рѣшилъ да не допусне подъ никаквы условія. Но сега, като видѣ, че съ заврѣщаніе-то на Турцы-тѣ нѣма да ся подчини на тѣхъ и да ся изложи на първы-тѣ усилія, той си промѣни духъ-тѣ и е готовъ да живѣе мирно.

Никой разуменъ человекъ не може да очаква изведиждѣ съвршенъ порядѣкъ слѣдъ такыя безпорядѣцы. Нѣкои злоупотрѣбленія може да ся случаватъ. Чиновници-тѣ и народъ-тѣ въобще иматъ най-добры намѣренія, но при все това нѣкои безсѣвѣстни человекы може да поестжвѣватъ неприлично. Но въской безпристрастенъ наблюдатель ще обрѣща вниманіе повече на мѣдры-тѣ прѣдиріятія и постоянны-тѣ усилія на народа и на правителство-то и ще ги уцѣнява както заслужаватъ.

Въ сегашно-то положеніе на странѣ-тѣ много е мѣчно да ся намѣри подслонъ и храна за хиляды-тѣ Турцы, които ся заврѣщатъ. Българинъ-тѣ може да е готовъ да сподѣли хлѣбъ-тѣ си съ гладныя Турчинъ, но малкы-тѣ сѣндбы и лошава-та година сж дали малко хлѣбъ даже и на Българина, и за това не е чудно ако нѣкои страдатъ. Криво е да ся очаква отъ Българы-тѣ повече отъ колкото имъ е възможно.

М.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ЕВРОПЕЙСКО-ТО ПОЛОЖЕНІЕ.

Гласъ Црногорца, Цетинѣ.

Настояще-то общо положеніе въ Европѣ ся отличава по слѣдующи-тѣ чрты: пригототвленіе за бой, недостатѣкъ, и гладъ. Още Источный-тѣ бой не ся мислѣлъ, Силы-тѣ починѣхъ да ся приготвляватъ за новы сблѣскванія. Съюзи ся договарятъ и заключаватъ, неожиданы нападанія ся приготвляватъ, пріятелства ся търсятъ, интересы ся обсѣждатъ, войскы ся подкрѣпляютъ и дългове ся умножяватъ. Между това подданици-тѣ гладуватъ. Странно зрѣлище, най-стивнѣ, ни прѣдставлява днесъ Европейска-та цивилизація. Непрѣятелскы-тѣ сръщу Руссіи съюзъ, заключенъ между Германіи и Австріи, неостава вече ежмнѣніе че новы кървопролитія нѣма да ся забавятъ; понеже Германія и Австрія

видѣхъ въ панславистическо-то движеніе нѣщо опасно за себе си, и двѣ-тъ влѣзохъ въ сюзъ, който заключава едно взаимно поручителство за земнѣ-тъ нѣтъ цѣлость въ случай на бой. Князь Бисмаркъ първъ подаде рѣкъ на пріятелство и Австрія, която най-много се плаши отъ наричанъ тѣ панславизмъ, бѣше готова да зграбчи подаденѣ-тъ и рѣкъ. При все това Германскы-тъ и Австрійскы-тъ вѣстници, были тѣ официални, полуофициални, или независими, всички ны увѣряватъ че сюзъ-тъ ся е заключилъ само за миролюбивы цѣли. Когато Австрія и Германія сж до толкова щедры въ миролюбивы-тъ си увѣренія, Руссія гледа съ твърдо хладнокрѣвіе на тѣхны-тъ залъганія. Основанія-та на Русекѣ-тъ силѣ сж здравы; кореніе-тъ и сж дълбоки и ветви-тъ и сж широки, тѣи щото Русека-та политика не иска да знае отъ такыва непріятелскы заплашванія. Русскы-тъ дипломатическы мѣжіе добръ знайтъ че обычъ-та на миръ-тъ, тѣи шумно провъзгласявана отъ западны-тъ нѣтъ съсѣды, ще трае до тогава, когато Русекый-тъ Царь ще замѣсти единъ старъ свой пріятель съ трима новы. Когато Князь Горчаковъ каза на Френцы-тъ да ся усилятъ, той съ това подкрѣпи миръ-тъ. Интерес-тъ на Австрія и на Германія могатъ да ся гледатъ и отъ двѣ-тъ Държавы като тѣхны общы интересы; но има и другы Силы въ Европѣ, които ся водятъ отъ начала противоположны на тѣхны-тъ и които ся готвятъ да ся съединитъ съ Русіей. Държавы-тъ выжгы сж готовы да ся прилѣпятъ една до другѣ когато имъ ся прѣдстави случай за задружнѣ отбранѣ, задружно нападаніе и задружно расподѣленіе на своѣ-тъ добычѣ. Кошутъ право бѣше казалъ че Французи-тъ съ Дявола даже быхъ ся съединили за да добѣйтъ единъ сюзникъ ерѣщцу Германіей, и понеже Руссія не е толкова черна, то много по-лесно ще бѣде за Франція да ся рѣжува съ Русекыя царь, нежели съ мрачныя Князь. А Руссія и Франція задружно сж достатъчно силны да ся бѣйтъ ерѣщцу Германскы-тъ Сюзницы, даже ако тѣ и да быхъ ся подпомогли отъ Англія, тѣзи, която е усърдна да плякоса още нѣкой Кипръ или Малтѣ. Сжщеврѣменно когато Царевичъ заобыкаля да посѣти Сѣверны-тъ Дворове, единъ желѣзень претентъ ся образува, който ще обградн Австрія, Германія и Унгарія.

Гражданинъ, С. Петербургъ.

Нѣма вече нужда за Русіей да свързи единъ формаленъ сюзъ съ Германія. Съ такъва постѣпкѣ ный быхмы доказали вѣрность-тъ на Френскыя народъ, който, при вѣчно че управителнѣ му сж сгрѣшавали ерѣщцу насъ, не е отговоренъ за сторены-тъ до сега прѣстѣпленія. Нѣто пакъ бы было прилично за насъ да влѣзнемъ въ единъ тропченъ сюзъ съ Австрія, за чѣи то ползж ный смы побѣждавали Славянскы земли, и която, отъ какъ смы ся отеглиди отъ Балканскыя полуостровъ, ся нарича отъ пріятелѣ-тъ си Германія "намѣстникъ на Туреко-то полѣте." Като задѣлжаваны Германія въ второстепенны работы и като настояваны въ вѣчно, което ся относн до държавны-тъ ни интересы, Германія наскоро ще ся припуди да ся приближи и да ся съедини съ насъ. Тя скоро ще разбере че не може да сжществува склопчена между възнегодуванѣ-тъ Русіей, възобновен-

нѣ-тъ Франція, и полу-Еврейскѣ-тъ си пріятелѣ Австрія.

Натекъ-тъ на тѣзи три държавы е твърдѣ ужасенъ за оногъ комуто ся е паднѣло да живѣе между тѣхъ. И въ день-тъ когато Германія ще ся обърне къмъ Русіей, тя ще побѣрза да направн опова което бѣ забравила, и да ни помогне за да придобѣмъ опова което, ако и на дѣло не е забранила, тя навѣрно не е улеснявала до толкова колкото нѣкои отъ наши-тъ Русскы пріятелн сж очаквали. Ный ся надѣваны че Князь Горчаковъ — който, противъ обычая си, не посѣти този нѣтъ Князь Бисмарка когато прѣминѣ прѣзь Берлинъ — ще направн това поне въ завръщаніе-то си, като има прѣдъ видѣ интересы-тъ на Русіей и Германія; или ако тѣзи двама Канцелери трѣвало да ся бѣйтъ помежду си, не можтъ ли тѣ да държатъ това за своѣ частнѣ смѣткѣ, и да ся заловятъ въ единъ частенъ бой, безъ да му даватъ вече международенъ характеръ.

Віенскый-тъ дописникъ на *Таймес* пише слѣдующе-то:

Споредъ послѣдны-тъ свѣдѣнія неспоразумѣнія-та между Турціей и Англіей задоволително сж ся уравнили. Не само въ Малж Азіей ще ся въведѣтъ прѣобразование, но и въ Европейскѣ Турціей, съобразно съ Берлинскыя Договоръ. При вѣчно че ся виждаше нѣкаквѣ опасность и при вѣчно че Князь Лабановъ е отишелъ въ Ливадія, тука пакъ ся вѣрваше че наконецъ вѣчно щѣше мирно да ся нареди. И види ся че тѣзи неспоразумѣнія вече сж ся уравнили по единъ начинъ задоволителенъ колкото за другы-тъ Силы толкова и за самѣ Англія, защото въведеніе-то на прѣобразование въ всички-тъ области на Турціей ся е подбудило чрѣзь дѣйствія-та на Англія въ Цариградъ. Трѣба да ся помни че главно-то съпротивленіе на прѣдложены-тъ прѣобразования за Босна, Херцеговина и Българія е произлизло отъ нерасположеніе-то на Портѣ-тъ да даде едно исклучително положеніе на нѣкои отъ области-тъ, което тя счнташе опасно за единство-то на Държавѣ-тъ. За това ся пріе рѣшеніе-то да ся приложятъ прѣобрагованія-та и въ Европейскѣ Турціей, нежели да ся приложятъ само въ Азіей. Какво-то и да е побужденіе-то, рѣшеніе-то трѣба да ся счита задоволително.

Новое Времѣ като размышлява върху въпросъ-тъ на единъ подлежащъ войнѣ, казва: Този е единъ въпросъ, който много обезпокоява Русскыя народъ. Нѣто народъ-тъ, нѣто Царителство-то желатѣ войнѣ, защото лошо-то финансово положеніе на Държавѣ-тъ изнеква прѣдвсичко миръ; но всякой день, всякой частъ убѣжденіе-то ся вкоренява, че наскоро една голѣма борба ще избухне.

Западны-тъ Силы добръ познаватъ расположеніе-то ни за миръ, но и наша-та умѣренность и въздржаніе си иматъ границы-тъ. Руссія никога нѣма да позволн безъ войнѣ на Англія да турн ногъ на Черно море. Това за да ся възбрани, само-то средство за сега е да ся склучн единъ сюзъ съ Турціей. Порта-та ни е показала съчувствіе както е назначила Махмудъ Недимъ пашѣ за Министръ, и като ся подковава сега отъ Англія, ный трѣба да ѣ захищаваны. Заради това, прочее, Турція, като нашѣ сюзникѣ, трѣба да ни по-

вѣри защитѣ-тъ на входъ-тъ на Черно Море и да ни прѣдаде ключъ-тъ на Дарданелы-тъ. То ще бѣде една непростима погрѣшка, ако не ся възползуваны отъ олагопріятны-тъ наклонности на сегашно-то Отоманско Министерество.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Споредъ *Фарз дю Босфоръ*, Высока-та Порта ще даде власть на правителство-то въ Источнѣ Румелия да направн единъ заемъ за да спомога на бѣжанцы-тъ, и този заемъ ще ся усигури съ данѣ-тъ на область-тъ.

Милый вторникъ, Князь Богориди, прѣди да замине за Пловдивъ, има едно свидѣніе съ Султана на палатъ-тъ Іхъдѣзъ-Кьошкъ и прѣ отъ рѣцѣ-тъ на Н. Величество нишанъ-тъ на Императорскыя Орденъ Османіе отъ първыя классъ.

Частны писма отъ Лондонъ извѣстятъ че Съръ Хенри Улфъ ся е назначилъ на единъ важнѣ службѣ относително до Источнѣ-тъ политикѣ на Правителство-то си и вѣроятно ще живѣе въ нѣкой отъ главны-тъ градове на Малж-Азіей. Той е пріель, тоже, титлѣ-тъ Лордъ Высшый Комисаръ. Въ Англія има силно убѣжденіе че трѣба да ся даде всяка нуждна помощь на Султана за съвокупленіе-то на Имперія-тъ му.

Прочитамы въ единъ Руманскы вѣстникъ по въпросъ-тъ на Арабѣ-Табія, слѣдующе-то:

Комисія-та която ся бѣше съставила за рѣшаваніе въпросъ-тъ Арабѣ-Табія, ся заврихъ въ столицѣ-тъ безъ Арабѣ-Табія. Прѣдложеніе-то че не е имало друго по-згодно мѣсто за построяваніе-то на единъ мостъ на Дунавъ-тъ ся намѣри неосновно, защото твърдѣ слабо ся поддържа отъ правителство-то ни, и така тѣзи важна стратегическа точка ся отпѣ отъ рѣцѣ-тъ ни. (*Марица*)

Говори ся че Г. Д. Цанковъ, Българскый-тъ Агентинъ въ града ни, былъ поканенъ за Министръ на Въшны-тъ Дѣла въ Княжестве-то.

Милый понедѣльникъ единъ Черкезпнъ нападихъ въ Сераскерата Медицинскыя Съвѣтъ и рани трима отъ членове-тъ му съ камѣ-тъ си.

Въ сѣботѣ едно чудно зрѣлище станѣ на Маліе-то. Голѣмо множество гладны жены нападихѣ Мюстешаринъ-тъ, бпхѣ го и му раздрахѣ дрехы-тъ. Най-послѣ единъ Гръцкый банкеринъ гы укроти, като имъ раздаде по нѣколко гроша.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Парисъ, 15 Ноем. — Днесъ ся отвори Французска-та Камера на прѣдставителнѣ въ Парисъ намѣсто въ Версаиль. Г. Гамбета, Прѣдсѣдатель-тъ на Камарѣ-тъ, даде едно слово въ което поздравн Французскыя Парламентъ за завръщаніе-то му въ Парисъ. Той покани прѣдставителнѣ да ся прѣдадѣтъ на правителственнѣ-тъ работѣ и да избѣгватъ непотрѣбны разнеканія.

Букурещъ, 15 Ноем. — Руманскы-тъ камары ся отворихѣ днесъ съ едно слово отъ Князь Карла.

Лондонъ, 16 Ноем. — Вчера Г. Глядстонъ даде едно слово въ Единбургъ. Той нападихъ Правителство-то за отпа-

даніе-то на общы-тъ интересы, и за непотрѣбны-тъ войны, които то направн въ Афганистанъ и Зулу, слѣдствія-та отъ които сж много опасны.

Слѣдъ това Г. Глядстонъ начерта Нотичѣ-тъ политикѣ на Правителство-то и показа непоследовательность-тъ и Той изяви че само-то слѣдствіе на Правителственнѣ-тъ политикѣ относително Турціей, отъ врѣме-то на Цариградскѣ-тъ Конференція и Берлинскыя Конгресъ дори до днесъ, е было да увеличи влѣніе-то на панславизмъ-тъ помежду Християнско-то населеніе на Отоманскѣ-тъ Имперія. Тая политика е спомогнала за земно-то угольмяваніе на Русіей. Лордъ Биконсфилдово-то правителство е тоже, увеличило правственнѣ-тъ силѣ на Русіей. То е насърдчавало Турцы-тъ противъ Славяны-тъ; и съ това насѣди Славяны-тъ противъ Англія и гы хвърли въ рѣцѣ-тъ на Русіей.

Віена, 16 Ноем. — Споразумѣнія-та за присѣдиненіе-то на желѣзницы-тъ между Сърбіей и Австро-Унгарія не сж задоволителны. Сърбія отказа прѣдложеніе-то на Австрія да ся съгради едно прѣставнище и една нова желѣзна станція въ Белградъ съ разности тѣ на Австрійско-то Правителство.

С. Петербургъ, 17 Ноем. — Казава ся, че Баронъ Д' Убриль не ще ся върне като посланикъ въ Берлинъ, и че послѣдны-тъ военны промѣненія не сж направены по причинѣ на политическо-то положеніе въ Европѣ, но за походъ-тъ който ще стане на пролѣтъ въ Азіей.

Берлинъ, 18 Ноем. — Германскый Императоръ днесъ прѣи Князь Горчакова на ауденція.

С. Петербургъ, 19 Ноем. — Говори ся че наскоро ще ся въведе въ Русіей една свободна Конституція. Скоро ще стане единъ Народенъ Съвѣтъ въ С. Петербургъ, състоящъ отъ Министры-тъ, отъ членове-тъ на Държавныя Съвѣтъ и отъ нѣкои посланицы.

Віена, 19 Ноем. — Австро-Унгарско-то Правителство прѣдумва Сърбіей да съедини единъ желѣзнѣ линіей съ Унгарскы-тъ линіи, и очаква ся Сърбія да земе мѣрки за това.

С. Петербургъ, 21 Ноем. — Подтверждава ся че Князь Горчаковъ си далъ оставкѣ-тъ, по веднага нѣма да ся назначн неговъ наследникъ. Царь-тъ ще слѣдва самъ да надзирава вѣшнѣ-тъ политикѣ. Русскый вѣстникъ, *Голосъ* си спрѣ за петь мѣсеца.

Берлинъ, 21 Ноем. — Князь Бисмаркъ е проводилъ едно окръжно писмо до Германскы-тъ посланицы, въ което той отказва че сж ся случили нѣкои промѣненія въ сношенія-та между Германія и Русіей.

Текуща-та цѣна на пары-тъ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.	Рускы полѣ	Гр.
Меджидіе	106. 28	89.	
Бешликъ	117. 15	Наполеонъ	87.
Бакъръ	370. —	Кремиць	51.
Кайме ново 860. —		Англ. лира	109. 21

Консолиде	гр.	11. 10
Акція на Румел. желѣзницѣ фр.		35. —

21 Ноември 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнтонъ.

Въ Американъ-Халъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бояджиянъ.